

Fabulerende fotografi

FOTOKUNST: Hvis man først får fokus på noget, kan det være svært at undgå ikke at møde det igen og igen.

Sådan har jeg det med fotokunst lige nu.

Egentlig er det et forældet begreb at kalde noget for fotokunst. Er man kunstner, har man sin frihed til at benytte lige præcis det medie, der falder én ind, for at udtrykke det, man vil. I øjeblikket er der en kæmpe skare kunstnere, som benytter kameraet som pensel.

En af de mest internationalt kendte og anerkendte er amerikaneren Cindy Sherman (f. 1954), hun udstillede senest i Danmark i 2007 på Louisiana, i alt 250 værker skabt i perioden 1975-2005.

De sidste, nu mere end 30 år har hun udfordret sit kunstpublikum med at iscenesætte, instruere og fotografere sig selv i altid skiftende forklædninger, uden at der er tale om selvportrætter. Hvert eneste billede afspejler en ny identitet, som især er hentet fra massemediernes stereotyp opfattelse af kvinder.

Kunstneren manipulerer sin egen krop ved hjælp af sminke, tøj og prote-ser.

Hendes kunstneriske udtryk veksler især mellem humor og brutalitet. Det er blevet hendes livsprojekt, at undersøge de kulturelle og sociale stereotyper, som præsenteres i magasiner, reklamer, film og i det klassiske maleri. Hendes værker har ingen titler, i stedet et nummer.

Temaerne hun arbejder med spænder vidt, henholdsvis sex, vold og mode, ligesom hun arbejder med historiske personer og klovne. En fantastisk udstilling, som gjorde et stærkt ind-

tryk, for nu længe siden.

Franskmanden Michel Auder (f. 1945), der bor og arbejder i Brooklyn i New York er også foto- og videokunstner, og har kun én gang udstillet i Danmark, nemlig på Krabbesholm Højskole i marts 2010.

I tilknytning til Michel Auders udstilling blev der udgivet en interessant lille bog med tekster og billeder, af og om kunstneren, som jeg glædeligvis, fik i hænde for nylig, når nu jeg ikke fik set udstillingen - "Dinner is served", som den hed!

Især flashbacks fra kunstnerens liv udgør de mange snapshots, men i modsætning til Cindy Sherman, som i parentes bemærket er hans ekskone, og iscenesætter sine fotos, synes Michel Auder at have et helt andet udgangspunkt.

Ved at bruge sig selv og sit eget levede liv, som instrument til at fortælle om det at være menneske, er autenticitet og nærvær i højsædet.

Vi ser f.eks. en smuk kvinde hængslængt imellem puder og en enkelt bog, med et kælent blik, talende i en gammeldags fastnettelefon. Fotografiet er viderebearbejdet med en collage-teknik af blonder i venstre side. Fakta og fiktion side om side. Kan man kalde det, det fortællende, fabulerende fotografi? Billeder hvor mand og kvinde kærligt berører hinanden, andre hvor kvinder og børn nyder livet i hinandens favntag. Intense øjeblikke som perler på snor, den snor, som er spændt ud imellem liv og død.

Lige nu er en yngre dansk kunstner aktuel med sine fantastiske fotografier, nemlig Astrid Kruse Jensen (f. 1975), som en del af vandreudstillingen "Sådan set - romantik i dansk samtids-

kunst", som kommer fra Rønnesbækholm i Næstved, og nu kan ses i Kunstbygningen i Vrå ind til 10. juni, og herfra drager videre til Det Ny

Kastet i Thisted. Tidligere på året viste Astrid Kruse Jensen sine billeder på Kunstmuseet Brundlund Slot i Åbenrå med titlen "Disappearing into the past", som også drog videre til først Stadtmuseum Schleswig.

Astrid Kruse Jensen er en billedfortæller af Guds nåde. Det er som om hendes billeder ikke kan fjernes fra nethinden, når de først har sat sig! Hun tager det postmoderne livs vilkår med en tur i lønkammeret. Ofte nogle af civilisationens foreteelser, som f.eks. den menneskeforladte swimmingpool i alt sin prestigefyldte ensomhed. Det var noget menneskene havde, men glemte at bruge. Eller kvinden i rødt, som samler røde bolde op i en mørklagt bøgeskov, eller spejler sig i et hotelværelse, eller ser sig selv på afgrundens dyb, på en bådebro med eneste lyspunkt - månen. Lady in red! Rødt er livets farve.

Astrid Kruse Jensen skaber spænding mellem lys og mørke, drøm og virkelighed, kulde og varme. Med andre ord, imellem liv og død!

Kunsten lever - ikke mindst i fotografierne p.t.!

MARIA STENSGÅRD POULSEN er lektor i Gymnasieskolen. Cand.mag. i kunsthistorie og dansk, Aarhus Universitet. Censor på lærer- og pædagoguddannelsen i Danmark. Skribent ved North Art Magazine. Gift og mor til tre.

